

hvad det var for en Taage, der skulde hvile derover, saaledes som den ærede Ordfører yttrede; jeg kan ikke skjønne Andet, end at mine Forslag ere temmelig klare. Jeg kan ikke forandre min Mening, at naar et Lovforslag udarbejdes af Regjeringen efter de Principer, jeg har tilladt mig at fremsætte, vil der derved fremkomme en ganske anderledes Forbedring af Stempellovgivningen, end der vil fremkomme ved det Forslag, der er os forelagt, som, uagtet det er bedre end den nuværende Lov, dog lider af mange og væsentlige Mangler. Naar den ærede Minister ansførte, at han ikke stoler paa, at de af mig foreslaaede lave Afgifter ville blive betalte, har han overseet, at jeg har foreslaaet, at der skal sættes saa alvorlige og bethdelige Mulcter for Overtrædelserne, at det vil være farligt ikke at efterkomme Loven. At de lave Mærker, der nu bruges, ikke anvendes, er ikke saameget for Belpets Skyld, som forbi den hele nugældende Stempellovgivning er i Disrespect ved den daglige Omfætning. Der er visse Dele af den, som umuligen kunne efterleves, medmindre man vil standse med al Omfætning. Jeg troer f. Ex. ikke, at det vilde være muligt at drive Handel ude i Landet, naar der hver Gang ved en Omfætning skulde betales $\frac{2}{3}$ pCt., det Samme, som erlægges for et Skjode eller en Panteobligation; kjøbes der den ene Dag 100 Tdr. Korn, som sælges den næste Dag, og som maaskee atter sælges om kort Tid, saa er det dog indlysende, at naar der hver Gang skulde betales $\frac{2}{3}$ pCt., vilde det i høi Grad besværliggjøre, om ikke umuliggjøre saadanne Omfætninger; naar der i en Lov findes saadanne Urimeligheder, maa man ikke undre sig over, at den ikke bliver overholdt; men naar Loven er let forstaaelig, og Afgiften sættes rimelig lav, har man begrundet Haab om, at Loven vil blive respec- teret. Det er blevet sagt, at det vilde være slemt at slyde den os nu forelagte Lov fra sig, da den er en Forbedring; men jeg vil tillade mig at erindre om, at efter Lovudkastet skal Lo-

ven først træde i Kraft den 1ste April 1862; dersom man derfor synes om mit Forslag, vil der aldeles ikke være noget tabt ved nu at slyde det forelagte Lovforslag ud, thi rimeligviis komme vi sammen til næste October, og saa kunne vi, naar et Regjeringslovsforslag, udarbejdet efter de af mig antydede Principer, foreligger, til den Tid forhandle en saadan Lov og lade den træde i Kraft accurat til det samme Tidspunkt som det nu foreslaaede, — og da en Lov, udarbejdet efter de Principer, jeg har tilladt mig at fremstille, ikke fordrer de store Forberedelser med Hensyn til Stempelcontoiret og Stempelpapirsforhandlere, vil der være Tid nok til at føre den igjennem. Jeg skal nu ikke længere opholde det ærede Thing, men aldeles lægge Sagen i dets Haand.

S. M. Petersen: Der var en Yttring, der nylig saaldt fra den ærede sidste Taler, som bragte mig til at begjære Ordet. Han yttrede nemlig, at der her i Salen, neppø var en Gæste, med Undtagelse af den ærede Minister, der vilde finde noget „Genialt“ i hans Forslag til en motiveret Dagsorden; efter min Mening ligger der imidlertid deri en genial Tanke, som jeg har opdaget, og det er den: paa en tilspyneladende uslydlig Maade at vælte hele Stempelpapirsaafgiften hovedsagelig over paa de faste Eiendomme. Gaaer hans Forslag igjennem, vil det blive Tilfældet; det nytter ikke, at det ærede Medlem foreslaaer, at et 4 f.'s Stempelmærke skal bruges til „al anden skriftlig Overenskomst, Tilstaaelse, Dvitering (for over 25 Rd.) m. v.“, thi disse 4 f. ville ikke komme ind, idet man ikke vil oprette en skriftlig Contract, naar man kjøbe nogle Tønder Korn, eller nogle Tdr. Silb, eller jeg veed ikke hvad, i saadanne Tilfælde vil man ikke bruge noget Skriftligt, saa at i mangfoldige af de Tilfælde, som det ærede Medlem har havt for Die, ville de 4 Sk., som han har gjort Regning paa, ikke komme ind.